

תלמודו בידו

דף מה עמוד א

א] עבד או גוי בא על בת ישראל, האם הולד ממזר ומדוע ?

ב] לר' שמעון בן יהודה, האם בת הנבעלת לגוי או לעבד כשרה לכהונה ומנין ?

ג] מנין שאין קידושי גוי ועבד תופסים ?

ד] האם בת ישראל שנבעלה לגוי או עבד נפסלה לכהונה ומנין ?

ה] נפלו לפניו שתי יבמות וחלץ לאחת מהן, ואחר כך קידש את השניה, האם היא צריכה גט ?

א] רבי: הולד ממזר, כיון שאין קידושי תופסים בהם. וכן דעת ר' יוחנן ור' אלעזר. ר"ש בן יהודה: אין הולד ממזר, שאין ממזר אלא מביאה שיש בה כרת.

וכן דעת רב ושמואל, ר"י בן לוי, רב יהודה ורבא ונורבין אף רבי סובר כן. רב יהודה ייעץ לולד כזה ללכת למקום שאין מכירים אותו, ושם ישא אשה.

ב] פסולה לכהונה. קל וחומר מאלמנה לכהן גדול שאין איסורה שוה בכל, ובניה חללים. זו שנבעלה לאיסור השוה בכל, כל שכן שהולד פגום לכהונה.

ג] עבד: "עם החמור" ודרשו עם הדומה לחמור, שהם כבהמות שאין להם קידושין. גוי: 1. "ואחר כן תבא אליה והיתה לך לאשה", אבל קודם גירות אין קידושין תופסים. 2. "בעולת בעל", אך אין להם חופה וקידושין. 3. "לא תחתן בם" [הנאמר לגבי שבעת האומות].

ד] נפסלה, משום שנעשית זונה. שנאמר "ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה, ושבה אל בית אביה". ומכאן שחזרת לתרומת אביה דוקא אם היתה נשואה למי שיש לו אלמנות בה [שקידושי תופסים]. יצאו עבד וגוי שאין הקידושין שלהם תופסים.

ה] ר' עקיבא: אינה צריכה גט, שאין קידושין תופסים בחלוצה שהיא מחייבי לאווין. רבי: צריכה גט, שקידושין תופסים בחייבי לאווין.